

Kmet, delavec
in obrtnik
naj bodo naru-
du vodnik!

Izhaja vsake srede.
Marecina:
za celo leto Din 30'—
za pol leta „ 16'—
za inozemstvo
za celo leto Din 30'—
Inozemski po tarifu. — Pla-
menim vprašanjem naj
se priloži znamko za od-
govor. — Neprankirana
pisma se ne sprejemajo.

Kmetški list

Glasilo „Slovenske Kmetške Stranke“.

Vsakdo vlija/
vse sadove
svojega dela in
marljivosti!

Rokopisi se ne vra-
čajo. — Plaša in toži
se v Ljubljani. — Ured-
ništvo in uprava je v
Ljubljani v Kelodvorski
ulici št. 7. — Telefon
inter. št. 2506. — Račun
pri poštni hranilnici
št. 14.194.

Papeški nuncij blago- slavlja Radića.

Z vlakom, s katerim se je peljal Radić v Zagreb, se je vozil tudi papeški nuncij (papežev zastopnik v Beogradu) kardinal Pellegrinetti. Na postaji Batajnica, kjer je vlak dalje časa stal, je stopil k Radiću v vagon in se pogovarjal z Radićem skoro pol ure.

Pri slovesu je podelil Radiću svoj blagoslov — tistemu Radiću, za katerega naši klerikaleci kar ne morejo v svoji slepi strankarski zagrizenosti najti lepe besede!

Somišljeniki! Povejte to slovenskim kme-

tom od vasi do vasi, kajti mi smo prepričani, da »Slovenec«, »Domoljub« in »Slov. Gospodar« svojim bralcem tega ne bodo povedali, ker bi jih sicer moralo biti njihove grde gonje proti Radiću v dno duše sram!

Se nekaj: Komaj se je pripeljal Radić v Zagreb, je prijavil svoj obisk pri njem tudi zabreški nadškof, katoliški nadškof dr. Bauer. Sedaj se pa spomnite, kaj in kako so govorili o Radiću in proti Radiću naši klerikaleci!

Veličasten povratek Ra- dićev v Zagreb.

Tajne priprave za odhod iz Beograda. — Odhod. — Ob celi progi od Beograda do Zagreba se zbira kmečki narod. — Pozdravi. — Kraljevski sprejem v Zagrebu.

V nedeljo se je vrnil Štefan Radić iz Beograda v Zagreb. Z njegovim povratkom v Zagreb se začneja v naši domači zgodovini silno važna doba, kajti šele sedaj bo mogel Radić svobodno govoriti!

Dokler je bil Radić namreč v bolnici v Beogradu, ni nihče mogel vedeti, kaj se utegne še zgoditi z njim. Razpoloženje velikega dela beograjske javnosti napram njemu tudi Radiću ni bilo neznano in v razgovoru s hrvaškimi časnikarji je Radić to tudi povedal. »Vem dobro,« je rekel, »da čaršija (cincarija) še vedno odobrava, kar se je zgodilo!«

Zato so držali dan odhoda Radića in njegovih tovarišev dr. Pernarja in Grandže v veliki tajnosti. Poskrbljeno pa je bilo tudi v največji meri za varnost življenja Radića in njegovih tovarišev. Iz Zagreba je prišlo v Beograd več hrvaških detektivov, ki so skrbno pazili, kdo se vse suče okoli bolnice. Potem je prišlo iz Zagreba v Beograd večje število krepkih hrvaških kmečkih fantov, ki so čuli vso noč od sobote na nedeljo v Radićevi bližini, v bolnici sami pa je opravljalo nočno službo še 20 poslancev. Šele potem, ko so videli, da je »zrak čist«, so se odločili za odhod iz Beograda v nedeljo zjutraj ob 8. uri.

Radić in njegovi tovariši so se odpeljali iz bolnice na postajo v dobrem spremstvu in skrbno zavarovani. Zakaj je bilo to potrebno, to povemo na drugem mestu.

Na postaji so priključili salonski voz na brzovlak, ki redno odhaja iz Beograda nekaj minut pred osmo uro zjutraj.

Kmetje se zbirajo.

Ker ljudje niso bili natanko obveščeni o odhodu Radića iz Beograda, se na prvih postajah ni zbiralo mnogo ljudi. Ko so pa došla telefonska in brzojavna poročila v bolj oddaljene kraje, da se Radić vrača, so se začele zbirati na vseh postajah ogromne mase kmeč-

kega prebivalstva v prazničnih oblekah, z godbami in zastavami, da na najbolj svečan način sprejmejo in pozdravijo svojega voditelja.

Na vseh postajah pa je odmeval klic množice:

»Živel Radić! Živela hrvaška vlada v Zagrebu! Živel hrvaški sabor!«

Ta klic iz tisoč in tisoč grl od Beograda do Zagreba je klic naroda! Ta klic je tako močan, da ga ne more udušiti nobena sila več! Ta klic sliši danes ves svet — samo beograjski zaslepljeni so tako udarjeni, da računajo na to, kako bi Radića in njegove tovariše — zaprli! In to danes!!

Stotisoč Zagrebčanov čaka na Radića!

Skromen prostor nam žalibog ne dopušča, da bi mogli opisati vse ginljive prizore na posameznih postajah in omeniti vse govore, ki so jih izrekli najboljši predstavniki hrvaškega naroda. Naj omenimo le to, kako je bilo v Zagrebu.

Ko se je v Zagrebu zvedelo, da se vrača Radić v nedeljo zvečer, je bilo takoj vse mesto v zastavah. Iz bližnje in daljne okolice je prihajalo cel dan v mesto na tisoče kmetov. Množico, ki je pričakovala Radića, čenijo nad stotisoč!

Za red je skrbela organizacija Hrvaške kmečke stranke sama. Policija se je držala v ozadju, da bi pomagala rediteljem v slučaju potrebe. Za red je skrbel narod sam! To je nov dokaz ogromne discipline organiziranega hrvaškega naroda!

Navdušenje naroda.

Ko se je brzovlak ustavil v Zagrebu in se je nepopisno navdušenje naroda nekoliko poleglo, je stopil pred Radića in njegove tovariše prvi podpredsednik Hrvaške kmečke stranke, ki je pozdravil Radića v imenu hr-

vaških kmetov in delavcev ter mu želel skorajšnje ozdravljenje.

Zahvalil se je v svojem govoru Božji previdnosti, ki ga je obvarovala najhujšega v blagor celega naroda.

»Božja roka čuva vsakega pravičnega! Tudi Tebe, dragi predsednik, je obvarovala božja roka, da si se nam vrnil živ, da te ni uničila razbojniška roka, ki je že več tednov na Tebe prežala. Hvala Bogu, da si se vrnil, čeprav še ne popolnoma zdrav, in s Teboj vred Tvoji tovariši. Naša bol je bila velika, toliko večja, ker Vam je rane zadal neki takozvani brat! Take rane so še toliko težje!

Dragi predsednik! Prihajaš med nas s tovarišem Pernarjem, ki Te je vedno varoval, varoval že pred nekaj tedni, ko so Te hoteli razbojniško napasti. Ravno zato, ker je Tebe tako zvesto branil, ga je zadel prvi strel, drugi strel pa je zadel mojega tovariša Grandžo, ki je v odločilnem trenutku skočil pred Tebe in Te kril s svojim telesom.

(Pri teh besedah se Radić razjoka.)

Valečič nadaljuje: »Danes je ranjeno naše srce, ranjeno je srce vseh Hrvatov. Toda v tej bolečini nas tolaži Tvoj povratek. Vedno si se zavzemal za one, ki največ trpe, to je za kmete in delavce. Ti kmetje so mi danes naročili, da Te pozdravim.

In v imenu celega naroda Ti javim: Ves hrvaški narod čaka s stisnjeno pestjo na Tvoje povelje!

(Ogorčeni klici: Doli z razbojnikii!)

Ko so bile volitve, si Ti med nami izbral svoje najboljše. Toda tudi Vukičević je izmed svojih volkov izbral najhujše, in zato smo prišli tako daleč, da so nas Hrvate z revolverji izgnali iz parlamenta! Kakor pohlevna jagnjeta smo mi Hrvati prišli v tisti brlog, kjer so naše tovariše ubijali.

Vsako dete razume, da mi v ta brlog ne gremo več! Nočemo, da bi nas streljali še naprej!

Če bodo Vukičević in njegovi volkovi še nadalje tako nastopali, se bomo znali braniti z vsemi sredstvi!

Bodi še enkrat pozdravljen, dragi predsednik, od Tvojega celega naroda!«

Nato se je Radić s svojimi tovariši v krasno okrašenem vozu odpeljal domov v krog svoje rodbine.

Dr. Korošec na kolenih.

V nedeljo dne 1. julija je objavil »Slovenec« sledeče poročilo iz Beograda:

»V zelo zaostrenem položaju, ki je nastal vsled nemilega dogodka v narodni skupščini, imamo Slovenci veliko nalogo, da delujemo pomirljivo in posredovalno med Srbi in Hrvati. Niti ni pravilno, niti pametno vlivati olja v ogenj in netiti strasti med obema narodoma, kar delajo zlasti samostojni kmeti in Pribičevići demokrati v Sloveniji. V tem trenutku se ne sme v narod zanesti duh nestrpnosti. To je zločin, ki ne more roditi dobrih posledic. Zdaj je treba jasno in čisto gledati.

Za zločinske strele v narodni skupščini nosi odgovornost samo Puniša Račić in nihče drugi.

To beremo natisnjeno v »Slovenec« zadnjo nedeljo.

Priznamo, da nas je to poročilo »Slovenca« iz Beograda zelo presenetilo in z velikim začudenjem smo se vpraševali: Odkod ta nenaden preobrat v mišljenju dr. Korošca? Kajti, da je on duševni oče tega poročila, o tem niti najmanj ne dvomimo. Zato pa hočemo o tem poročilu izpregovoriti nekoliko obširneje.

Pred enim tednom.

Zamislimo se nekoliko nazaj v tiste dni neposredno po sramotnem zločinu v Beogradu, o katerem je danes vsa poštena javnost prepričana, da je bil skrbno pripravljen. Znano je tudi, kdo ga je pripravil in znan je tudi tisti velikosrbski hegemonistični duh, ki je zločin rodil. Kako je pisal »Slovenec« takrat, neposredno po zločinu?

Takrat je »Slovenec« pisal, da je za zločin odgovorna opozicija. Vse klerikalno časopisje je pisalo, da je zločin izzval težko ranjeni dr. Pernar z nekim medklicem — ni pa seveda povedal, zakaj je morilec potem streljal tudi na mirne poslance, ki niso delali nobenih medklicev! Morilec je klerikalno časopisje opravičevalo, češ, da je »divji Črnogorec«, ki ima ubijanje že v krvi. Da je bil in je še danes (!) nesrečni morilec član velike vladne stranke, ki še danes ni smatrala za vredno, da ga vsaj zaradi jezikov izključi iz svoje sredine (po novejših poročilih ga je že. Op. ured.), o tej sramoti »Slovenec« ni črnil niti besede, pač pa se je vzpel »Domoljub« do gorostasne trditve, da je bil morilec — Hrvat!!, kar je seveda za Hrvate nova, kruta žalitev! O svinjarijah, ki so jih zagrešili takoj po umoru najbolj znani klerikalci v Sloveniji, zlasti na deželi, in o njihovem sramotnem obnašanju v času, ko je žalovala vsa Hrvatska, pa niti ne govorimo! Dovolj je, če povemo, da se danes klerikalci sami v dno svojih pokvarjenih duš sramujejo svojega tedanjega početja. Če pa je klerikalea sram, to že nekaj pomeni!

Največja žalost — največje zmagoslavje.

V dneh, ko je žalovala vsa Hrvatska, pa je slavil dr. Korošec svoje največje zmagoslavje. Takoj po zločinu je zaprl vse telefone in brzojave, da se ne bi zvedela v svetu popolna resnica. Časopise, ki so priobčevali istino o dogodkih, je plenil hujše kakor najhujši avstrijski cenzor in jih pleni še danes. Ne on sam osebno, ampak njemu podrejeni organi, za katere pa je odgovoren on! Dopisnike tujih listov, ki se niso hoteli vkloniti poveljem in željam beograjske vlade, je enostavno izgnal iz naše države. In s trdovratno zakrknjenostjo, ki ji težko najdeš primere, je branil krvavi režim, kakor da se sploh ni nič zgodilo in kakor da ta vlada tako trdno stoji, da je ne more porušiti niti najsilnejši narodni vihar!

Zvest hlapec.

Vedeli smo že od prej, da se je dr. Korošec s svojo SLS velesrbijanskim radikalom in beograjski čaršiji prodal na milost in nemilost, misleč, koliko bo dobil za svoje ponižno hlapčevanje nagrade za svoje ljudi v Sloveniji. Povedali smo že enkrat, da ni dobil nič, razun enega velikega župana, ki ga pa večina njegovih pristašev na Štajerskem niti po imenu ne pozna! V svojem brezpogojnem hlapčevanju pred radikali pa je moral braniti korupcioniste in prevzemati odgovornost za vse še tako sramotne naloge, ki so mu jih naložili radikali (potovanje v Makedonijo itd.). Zares, žalostna usoda: brezpogojno služiti in se valjati ponižno v prahu pred svo-

jimi gospodarji, potem pa niti ene oglodane kosti ne dobiti, ki jo še pes dobi, to je težka stvar, a tudi sramotna stvar. In to sramoto je prinesel dr. Korošec Slovincem, drugega pa prav nič!

Edino, kar so dali velesrbski cincarji dr. Korošču, je bil — policijski pendrek. Edino s tem se je lahko postavljaj, in se je tudi, in še kako — dokler je šlo!

Spoznanje.

Komaj teden dni je tega, ko je »Slovenec« poročal iz Beograda, da nič ne dene, če gre opozicija iz parlamenta — bo vsaj parlament lahko neovirano delal.

To so bile silno samozavestne besede, iz katerih se vidi, kako je vlada s Koroščem vred presojala položaj. Gospodje so si pač mislili: »Ej, kaj pa naj bo iz vsega tega? Pokopali jih bomo in čez en teden ali dva bo že zopet vse pozabljeno in mi bomo zopet prečane drli in molzli kakor prej!«

Pozabili pa so gospodje na eno: Da je bil zadet v živo cel hrvaški narod!

In ta hrvaški narod in ves prečanski srbski narod se danes dviga! Dviga se z vso odločnostjo, kakor je lastna le složnemu narodu, proti nasilju, proti zatiranju in proti izmozgavanju! In s hrvaškim narodom vred se dviga tudi velik del slovenskega naroda! Dviga se ves prečanski svet in zahteva svojo pravico.

Občudovanja vredna sloga in vztrajnost in nepopustljivost vsega hrvaškega naroda je končno tudi dr. Korošču odprla oči. Spoznal je, da stvar le ni tako enostavna, da bo opravljena v kakih dveh tednih, potem pa bo vse ostalo pri starem.

Ko pa je to spoznal, se je ustrašil!

Opravičen strah.

Dr. Korošec je spoznal, da se brez Hrvatov ali celo proti Hrvatom v naši državi ne da vladati. Tudi z najbolj debelim pendrekom ne! Spoznal je tudi, da je napravil takrat strašno napako, ko je z vso mogočnostjo in ošabnostjo oznanjeval, da sta Radić in Pribičević za večno izključena iz vsake vlade...

Spoznal je dalje, da bo za njega in za njegovo SLS jako težko, če se zgodi to, česar on ni pričakoval, da pade sedanja vlada in tudi on z njo. Kaj potem? Ali se bo hotel tisti Radić, ki ga je leta in leta sramotil v svojem »Slovenec«, »Slovenskem Gospodarju« in »Domoljubu«, sploh še pomenkovati z njim o vladi? In če se ne bi hotel, kam potem? On sam je preslab, da bi kaj pomenil. In če ga zaradi oblasti v državi žrtvujejo še radikalski cincarji, kakor so ga že parkrat? Kaj potem?

Kes in preokret.

Mi se prav lahko zamislimo v dušo dr. Korošca, kako mu je moralo biti hudo pri premišljevanju o vprašanju: Kaj potem? Ali naj sedi on v opoziciji in čaka? Kaj bodo rekli njegovi volilci, če jim nič ne bo prinesel? Z odloženim pendrekom slovenskim kmetom ne bo nič pomagano!

V tej strahoviti duševni muki se je dr. Korošec odločil za umik in je začel pripravljati sebi novo politično pot s ponudbo za posredovanje med Srbi in Hrvati, ki je objavljamo spredaj.

Toda mi se bojimo, da bo dr. Korošec padel z obeh stolov, na katerih bi v svoji stiski rad sedel. Da ga bodo radikalski cincarji pri prvi priložnosti pustili na cedilu po njihovi stari navadi, je več kot jasno. Vprašanje pa je, kako bodo sprejeli Hrvati njegovo ponudbo in če jo bodo sploh sprejeli!

Prvi poskus, da se približa in prikupi Radiću, je že napravil dr. Korošec s tem, da je ustavil vsaj v »Slovenec« nesramne žalitve na Radića, ki jih je prej v »Slovenec« kar mrgolelo. »Slovenec« sedaj Radića celo hvali (!!). Seveda taka hvala ni mnogo vredna, ker prihaja iz spekulacije in iz strahu. Drugi poskus pa je njegova ponudba za posredovanje.

Tako se mora priklanjati in ponujati vsegamogočni dr. Korošec tistemu Radiću, o katerem je še nedavno samozavestno trdil, da ne bo nikdar več v vladi, pa če bi imel tudi vseh 315 poslancev v parlamentu za seboj!

Po žalostnih dogodkih v Beogradu so nekateri klerikalci v Sloveniji stokalili: »Škoda, da ni še Radić ubit!« Ali so ti morda že takrat slutili, kako se bo moral njihov vrhovni vodja še pred Radićem ponižati na kolena in so zato želeli, da bi bil še Radić ubit?

Še ena opazka.

V svojem beograjskem poročilu pravi »Slovenec« med drugim tudi to, da samostojni kmetje v Sloveniji netijo strasti med obema narodoma (med Srbi in Hrvati). — Na to povemo sledeče:

1. V Sloveniji ni več »samostojnih kmetov«, ampak je samo še Slovenska kmečka stranka, ki je sestaven del velike »Narodne kmečke stranke« ali »radićevske« stranke, kakor se pri nas na kratko imenuje. Slovenska kmečka stranka je res samostojna organizacija, toda je s Hrvaško kmečko stranko tako tesno federativno zvezana, da jih ni več mogoče ločiti, najmanj seveda dandanes.

2. Mi priznamo, da tudi hujskamo, če je treba, ker znamo tudi to. Ne pišemo in ne »hujskamo« pa proti Hrvatom, tudi ne proti Srbom in proti srbskemu poštemu narodu, ampak samo proti beograjski cincariji in njenim klerikalnim pomagačem. To pa smemo in moramo, ker je to naša dolžnost. Če hoče biti dr. Korošec s svojo SLS brezplačen pomagač beograjske cincarije, nas to nič ne briga. Zato bomo mi proti cincariji in proti izmozgavanju Slovenije »hujskali« dalje, kar bomo le mogli in ne bomo nikogar prosili za milostno dovoljenje.

Ugotavljamo pa pri tej priliki, da v teh težkih dneh nihče ni tako nesramno »hujskal« Slovencev proti Hrvatom kakor časopisje SLS.

Mi smo si to ravno tako dobro zapomnili kakor so si to zapomnili Hrvatje — pa naj si zapomni to še dr. Korošec. — lj.

Kam gre naša cerkev?

Kmetskemu gibanju v Sloveniji ni pripadla samo naloga dati kmetskemu ljudstvu njegovi gospodarski važnosti primerno politično moč, s katero bi kmetski sloj izsilil od države tako gospodarsko politiko, ki bo v korist širokim kmetskim slojem naroda. Poleg te socialne naloge je zgodovina namenila kmetskemu gibanju še dve drugi izredno važni nalogi: Kmetsko gibanje v Sloveniji, to je naša Slovenska kmetska stranka bo nosila zastavo v borbi za slovensko državo.

Slovenska država.

Kraljevina se bo na novo urejevala. Nova ureditev mora vidno izkazati, da smo Sloven-

ci ne samo narod, temveč tudi državni narod. Slovenska država, ki naj z državo Hrvatov, Srbov in Bolgarov tvori mogočno Jugoslavijo — to je cilj naše borbe. Pred vsem zahtevamo slovensko državo iz gospodarskih in kulturnih razlogov.

Toda še važnejša naloga kot je socialna in narodna, je pripadla našemu kmetskemu gibanju. V interesu socialnega in narodnega napredka moramo očuvati naše ljudstvo pred moralnim razsulom. Dvigniti moramo iz strankarskega blata zastavo njegove vere in cerkve. Radi moralnih, нравnih načel, ki bi z vero in cerkvijo nujno trpela polom, moramo

zgrabiti to zastavo in jo dvigniti nad stranke, nad politično borbo, nad vsakdanje strasti in medsebojna sovraštva. Te vero in to cerkev je tvoril naš narod skozi tisočletja, da je služila njegovemu obstoju in napredku. Dobili smo jo od svojih dedov in dali jo bomo svojim otrokom zato, da bo služila njihovem napredku. Namen cerkve je, da s poučevanjem verskih in moralnih nauk služi obstoju in napredku naroda.

Zasužnjena cerkev.

Pri nas služi cerkev obstoju strahovlade. Današnji duhovščini v pretežni večini ni pred očmi narod, ljudstvo kot celota, današnji duhovščini je samo za to, da ima organizirano posebno stranko, s katero diktira državi gospodarsko politiko, s katero reže kruh slojem in poedincem. Vsak ima pravico in dolžnost organizirati stranko. Gorje pa cerkvi, če proglasi le eno teh strank za edino zveličavno, gorje, če se borbo proti taki stranki proglasi za borbo proti sami veri in cerkvi, kot se je to zgodilo pri nas. Pri taki duhovščini je strankarska legitimacija SLS tudi dokaz pravovernosti. Kdor ima to legitimacijo, je tudi moralen, četudi obrtoma izvršuje poglavitne in vnebovpijoče grehe. S to legitimacijo sme s strankino politično pomočjo pahniti in odriniti v bedo vsakega reveža, ki nima take legitimacije, pa naj si bo tudi vdova, bolnik ali drugačen revež, on pa presit vsega. Stranka odločuje, če se sme za političnega nasprotnika zvoniti, brati maša, če se ga sme krstiti, pokopati itd. Kratkotrajno — cerkev je popolnoma uslužbena ne narodu in Bogu — temveč stranki in posvetnim dobrinam, ki se jih da s pomočjo te stranke izsiliti. Razen tega se duhovščina spušča — ne v borbo proti grehu in slabostim! — temveč v borbo za klerikalnega župana, klerikalnega poslanca, osebnega sovraštva s svojimi župljani in poedinci. Kake grde strasti pokaže često tak dušni pastir, ki je zaslužil cerkev politični stranki, nam vstrašni luči prikazujejo slučajni zadnjih dni:

G. župnik iz Št. Janža je bil naprošen, da daruje sv. mašo zadušnico za umorjene hrvaške poslance. Tega ni hotel storiti, češ: »Ta umor je bil političen umor in treba je vprašati škofa za dovoljenje.« Tudi zvoniti ni dovolil z izgovorom, da mora vprašati škofa za dovoljenje.

G. župnik iz Ljubnega je na prošnjo, da bi pustil zvoniti za pokojnimi poslanci odgovoril: »Kaj? Za tiste pretepače tam doli?« Na opombo, da bo zvonjenje plačano, se je g. župnik odrezal: »Ne pomaga nič — niso naši!«

G. kaplan iz Št. Jerneja ni hotel na dvakratno prošnjo iti prevideti umirajočo mater našega pristaša. Ko je bil nesrečni sin drugič pri g. kaplanu, je dobil odgovor, da naj jo gre obhajati predsednik krajevnih organizacij SKS. In šele na ponovno prošnjo se je gosp. kaplan odzval — toda mati je že med tem umrla.

Neki župnik je zmerjal pristaše SKS, ki čitajo »Kmetijski list«, s »prešestniki« in brezverci.

Drugi župnik je stvari, ki mu jih je naš pristaš zaupno potožil, izdal klerikalnemu agitatorju, iz česar je nastala tožba pri sodišču, stroški in sovraštvo. In nešteto je takih in še grših slučajev.

Vsled neusmiljeno izterjavane bere in vsled grdega zmerjanja in zaničevanja, je hotelo že mnogo ljudi prestopiti v pravoslavno cerkev in le na naše prigovarjanje tega niso storili. Mnogo naših pristašev se pridig v cerkvi ne more udeleževati, ker se v njih samo politizira in zmerja. Tako daleč so pahnili nekateri duhovniki cerkev.

Dovolj je tega, ljudje božji! Otmimo cerkev stranki, ki jo je zaslužila. Mi hočemo imeti cerkev čisto, pošteno, za vse. Mi hoče-



mo, da bo cerkev služila samo načelom Kristusa in ne propali in morilski politiki SLS.

V prvi vrsti pozivamo vso pošteno duhovščino, da sprevidi strašno brezdnost, kamor drči naša cerkev, zaslužnjena od SLS. Stojte, pojdite v cerkev in premišlujte.

V drugi vrsti pozivamo vse kmetško ljudstvo. Ne pustite, da Vam duhovniki uničujejo cerkev. Ne dovolite, da Vam teptajo v blato našo vero in vero naših očetov.

Dvanajsta ura je!

— lj.

„DEČVA“

Žene in dekleta! Poslužujte se naše narodne poletne noše! Zahtevajte pri vseh trgoveh nagelno dečvino blago, ki se prodaja v prid Jugoslovnski Matlici in Dečjemu domu.

Mladinski vestnik.

Sv. Andraž v Halozah. Dne 1. julija t. l. se je ustanovilo tukaj »Društvo kmetijskih fantov in deklet«. Na ustanovnem obnem zboru je k predmetu zanimivo predaval tov. dr. I. Rosina o idejni smeri mladinskega gibanja. Tovariš E. Stoklas je pa razložil pravila in namen tega, za naš kraj prepotrebne društva. — Današnji klerikalizem vsepovsod ovira napredek in izobrazbo slovenskega kmečkega naroda, ker dobro ve, da se izobražen in inteligenten kmet ne da guliti. Rešiti moramo mladino teme, da se bo z lastno močjo in v doglednem času gospodarsko in kulturno osamosvojila in tako otresla označbe, s katero nas prosvitljeno inozemstvo še vedno naziva, češ, da smo pasjeponižno ljudstvo hlapcev in dekel, katero se ne zaveda, da je tudi ustvarjeno po božji podobi in ki živetari brez človeškega ponosa. — Fant iz fare.

IZ STRANKE

Zborovanje krajevnih organizacij SKS in KDK.

Metlika: V nedeljo, dne 15. julija ob 9. uri dopoldne v Čitalnici.

Črnomelj: V nedeljo, dne 15. julija ob 2. uri popoldne pri Laknerju.

Semič: V nedeljo, dne 15. julija ob 7. uri pri Bukovcu.

Na vseh treh zborovanjih poročata poslanca Iv. Pucelj in dr. Kramar. Radi važnosti sej prosimo vse tovariše, da se sej gotovo udeležijo. Tajništvo SKS v Ljubljani.

Iz mariborskega okrožja SKS.

Seja okrožnega odbora SKS za mariborsko okrožje se je vršila v soboto dne 7. t. m. Kljub silnemu poljskemu delu se je seje udeležilo okoli 150 odbornikov in zaupnikov. Tovariš poslanec Pucelj je podal jasno in izčrpno politično poročilo ter nazorno naslikal zgodovino in vršitev krvavega zločina v Beogradu. Govornik je bil večkrat prekinjen z viharjem odobravanjem in pritrditvami. S tem in pa z po govoru tov. Pucelja sledečimi govori članov okrožnega odbora se je pokazalo, da je kri mučnikov za pravico in idejo dala novo silo in elan za borbo tudi Slovencem, kar nam daje gotovost, da ni več daleč čas, ko ne bodo več odločevali usode Slovencev morilci, pa tudi ne njihovi hlapci. Vzeta so bila poročila odsekov na znanje in sprejet sklep, da se gre s podvojeno silo na delo v složnosti in sodelovanju tudi z drugo koalirano stranko. Sprejeta je bila tudi resolucija, katero prinašamo na drugem mestu, in poslani pozdravni brzojavi predsednikoma KDK sledeče vsebine:

Predsedniku KDK Štefanu Radiću, Beograd. Okrožni odbor Slovenske kmetijske stranke v Mariboru daje izraza iskrenemu veselju, da se Vaše dragoceno zdravje boljša ter Vas pozdravlja v historijski borbi za zmago idej naše stranke. — **Predsednik Svetozar Pribičević, Narodna skupščina, Beograd.** Okrožni odbor SKS Vas pozdravlja iz današnje seje kot dičnega voditelja KDK in zvestega sodelavca našega velikega voditelja Stjepana Radića v gigantski borbi za ravnopravnost in napredek v državi.

Resolucija.

I.

Okrožni odbor SKS v Mariboru se z najglobljam spoštovanjem klanja mučeniško preliti krvi naših voditeljev v narodni skupščini v borbi za ravnopravnost in svobodo. Blagoslovljena ta kri!

Slava pokojnima Pavlu Radiću in dr. Gjuri Basaričku! Krepko zdravje velikemu predsedniku Stjepanu Radiću in poslancema dr. Pernarju in Grandji.

II.

1. Okrožni odbor SKS v Mariboru izreka zaupnico tovarišu poslancu Pucelju, vodstvu narodno-seljaškega kluba in vodstvu KDK. S ponosom in hvaležnostjo gleda na velike uspehe te politike in zaupa v boljšo bodočnost. Predsednikom Stjepanu Radiću in Svetozarju Pribičeviću pošilja z brzojavkama pozdrav.

2. Z ogorčenjem se zgraža nad barbarškim zločinom v Narodni skupščini, ki je sad podivjanih strankarskih razmer in hegemonističnih nagnjenj vladajočih srbijanskih strank, ki so zaigrale vse pravice zastopati prečane. Ni jim med nami več mesta.

3. V tej kritični zgodovinski uri za našo državo je globoko ponižala in osramotila slovenski narod SLS. S hlapčevstvom, znanim iz starih časov, je po svojih glasilih in izjavah

voditelj boljši in žaljivo razpravljala o tem zločinu, kakor vladni srbijanci sami.

Prepričala nas je temeljito, da je nji le za oblast, če tudi ima ta oblast okus po sramoti in če tudi je ta oblast oškropljena s krvjo.

4. Z zanosom vidimo, da je iz mučeniške krvi že vsklilo neprecenljivo dejstvo:

Prečanski Hrvatje in Srbi so sklenili vse starodavne račune. Duševno so se stopili, postali so si pravi bratje, nerazdružljivi v globini celega naroda. Nikoli več ne bodo izigrani od hegemonistov eni proti drugim, ne bo več intrig. Politika je nujno postavljena na novo podlago: stvarnega, poštenega dela.

5. Okrožni odbor SKS sprejema z navdušenjem boj za revizijo ustave, ki bo edina omogočila zedinjeni svobodni in krepki Sloveniji blagostanje in napredek, ki ga zahteva in zasluži visoka stopnja slovenskega ljudstva.

Celje okolica. Krajevna organizacija SKS je dne 17. maja t. l. zborovala pri tov. Šribarju v Gaberju in po vsestranski debati o političnem položaju sklenila sledečo resolucijo. 1. Borbo proti nettunskim konvencijam naj naši poslanci najstrožje nadaljujejo ter skušajo njih sprejetje z vsemi zakonitimi sredstvi preprečiti, kakor tudi inozemsko posojilo, ako ni odobreno od cele Narodne skupščine; to velja tudi za poslance Slovenske ljudske stranke. 2. Ker se je že mnogo krat debatiralo v javnosti, da imamo v naši državi preveč ministrstev, zahtevamo, da se ista reducirajo kakor tudi njih dispozicijski fondi, kateri naj bi bili pod kontrolo, t. j. da se polagajo o njih vporabi točni računi. — Nesposobno kot tudi čezštevilo in korumpi-

rano uradništvo od najnižje do najvišje stopnje naj se reducira. 3. Zahtevamo revizijo ustave, popolno enakopravnost vseh državljanov, enakomerno izenačenje davkov in samostojno upravo za Slovenijo in za vse prečanske kraje. 4. Po sedanji praksi v nameščenju našega uradništva, katero se stopnjeva ter vedno bolj zapostavlja, akoravno je ono najbolj delavno in zvesto, zahtevamo od vsakokratne vlade, da se isto preneha, ker nam je vendar že v Vidovdanski ustavi zajamčena enakopravnost, katera se naj tudi v praksi izvršuje. — **Predsednik: Jak. Brumest; tajnik: A. Kajtna.** — (Op. ur. Radi pomanjkanja prostora nismo mogli preje priobčiti gorenjega poročila naše delavne in vrle krajevne organizacije Celja—okolice.)

Odbor krajevne organizacije SKS v Horjulu najodločneje obsoja zverinski umor vele-srbskega radikala nad našimi kmetskimi poslanci in se klanja njihovim mučeniškim žrtvam za enakopravnost in svobodo. V veliko uteho nam je skorajšnje ozdravljenje velikega kmetskega voditelja Štefana Radića, katerega je božja previdnost obvarovala od smrtonosne in pripravljene morilčeve kroglje. Pridružujemo se z vsem svojim srcem protestom proti surovemu napadu od strani SLS na Hrvate povodom zločina na njihove narodne zastopnike. — **Andrej Rožmanec, predsednik; A. Vrhovec, tajnik.**

Kadar klerikalcem odreče versko in cerkveno nasilje, se poslužijo pušek, bajonetov in revolverjev, ne za božjo čast, ampak za oblast in komando na tem svetu.

POLITIČNE VESTI

Odstop vlade.

Dasi je »Slovenec«, glasilo dr. Korošca, sporočil svojim bralcem, da ni nikakega povoda za demisijo vlade, je vlada vendarle pod pritiskom evropskega javnega mnjenja v sredo 4. julija odstopila. Utemeljitev odstopa vlade je že pokazala, da beograjski politiki z demisijo ne mislijo resno, ampak zahtevajo, da ostane vse pri starem, le nekaj ministrskih stolčkov bi odstopili kmečko-demokratski koaliciji.

Posvetovanja pri kralju.

Prvi je bil pozvan h kralju Aca Stanojević, podpredsednik radikalne stranke. Po avdijenci, ki je trajala precej dolgo, se je Aca Stanojević podal v bolnico k predsedniku Štefanu Radiću, da se z njim pogovori o situaciji. Ko so predsedniku Radiću sporočili, da želi z njim govoriti podpredsednik one stranke, iz katere je izšel morilec Radić, je on kratkoma Stanojevića zavrnil: Aca Stanojević je prvi podpredsednik glavnega odbora radikalne stranke, katera drži Velja Vukičevića, je glavni steber večine, iz katere je izšel morilec Radić in njegova organizirana banda. Zato se z Aco Stanojevićem ne morem razgovarjati ne sedaj, ne kdaj pozneje, z njim sploh občeati ne morem. Ali da se kaj sličnega ne ponovi, prosim, sporočite mu, da ne morem in nečem razgovarjati z nobenim članom sedanje vladne večine, ki je zakrivila po svojem članu strahoviti zločin 20. junija.

Nato se je Aca Stanojević podal h kralju, da mu sporoči, kaj je opravil.

Predsednik Štefan Radić pozvan h kralju.

Okoli 5. ure zvečer je prejel predsednik Štefan Radić pismen poziv iz dvora, da pride, če mu zdravje dopušča, sam h kralju, drugače pa naj pošlje svojega namestnika. Ker zdravstveno stanje predsedniku še ne dopušča, da bi zapustil bolniško sobo, je poslal v dvor kot

svojega namestnika Svetozarja Pribičevića. Radić je sporočil kralju, da je rešitev krize mogoča samo na en način. Krvava skupščina naj se razpusti in razpišejo volitve. Volitve naj vodi vlada, ki bo dala garancijo, da se bodo vršile svobodno, to je brez policijskega pritiska. Nova skupščina naj v najkrajšem času vse pripravi, da se revidira ustava in država preuredi v tem smislu, da dobijo prečani popolno neodvisnost. Pribičević se je vrnil z dvora k predsedniku Radiću s poročilom, da se mu ponuja mandat za sestavo koncentracijske vlade s sedanjimi vladnimi strankami. Po kratki konferenci, ki se je vršila v bolnici, je šel Pribičević ponovno v dvor, kjer je sporočil kralju, da predsednik Radić mandata za sestavo koncentracijske vlade ni sprejel, ker smatra, da je sodelovanje z dosedanjjo skupščinsko večino, kakor tudi nadaljnje delo s sedanjo Narodno skupščino nemogoče. KDK zahteva, da ali ona sestavi volilno vlado, ali pa da vzame vladne posle izvenstrankarska vlada strokovnjakov, ki naj pripravi vse potrebno za izvedbo svobodnih volitev.

Kaj pravi Radić?

Danes menda nihče več ne dvomi, da je Štefan Radić najvplivnejši politik v naši državi, na katerega se obračajo oči vseh. Ni sicer minister in tudi ne predsednik vlade, toda že vsaka njegova beseda silno zaleže, kajti za Radićem stoji danes ves hrvaški narod kot en mož skupno s prečanskimi Srbi in z velikim delom Slovencev. Moč, ki jo daje politiku cel narod s svojim neomejenim zaupanjem, pa je večja in trdnjša kakor moč bajonetov...

Dokler je ležal Štefan Radić težko ranjen v beograjski bolnišnici, ni dajal nobenih političnih izjav. Ker pa je danes položaj tak, da je potek vse naše politike precej odvisen od tega, kar bo rekel Radić, bo naše bralce gotovo zanimala njegova

prva izjava

o političnem položaju, ki jo je objavil njegov

TEDENSKI KOLEDAR.

15. julija, nedelja: Henrik.
 16. julija, ponedeljek: Marija K.
 17. julija, torek: Aleš, ap.
 18. julija, sredo: Friderik.
 19. julija, četrtek: Avrelja.
 20. julija, petek: Elija.
 21. julija, sobota: Prakseda.

SEJMI.

15. julija: Škocijan, Zdole, Bel-
 tinci.
 16. julija: Vinica, Dobje, Zden-
 ska vas, Metlika, Muta, Sv.
 Filip v Vrečah.
 18. julija: Sv. Lenart nad Sev-
 nico, Velenje.
 19. julija: Artiče.
 20. julija: Osilnica, Koprivnik,
 Arnuž, Vitanje, Loka pri
 Zusmu.

VALUTE.

Dobi se za:

1 nemško marko	Din	13:56
1 madjarski pengő	Din	9:91
1 švicarski frank	Din	10:94
1 avstrijski šiling	Din	8—
1 angleški funt	Din	277:40
1 ameriški dolar	Din	56:80
1 francoski frank	Din	2:23
1 češkoslov. krono	Din	1:68
1 italijansko liro	Din	2:98



5 UR DELA MANJ

če se ravnate po novi
 metodi, katero Vam pri-
 poroča Schicht

ŽENSKA HVALA

raztopljena v vodi odprav-
 lja nesnago preko noči,
 drugo jutro pa se vzame
 za izkuhavanje perila

SCHICHTOVO
TERPENTIN MILO

dnevnik »Narodni Val« v Zagrebu. Ta izjava
 se glasi:

»Zadnjih 10 dni sem prejel od naših v
 Kmečko-demokratski zvezi združenih poslan-
 cev in od številnih naših prvakov ne samo
 mnogobrojne pozdrave, polne najsrečnejših
 želja za moje ozdravljenje, ampak tudi mnogo
 želja, predlogov in zahtev, kaj naj bi se vse
 naredilo, da bi naš narod vendar že enkrat
 dosegel vse to, na kar ima pravico in kar po-
 trebuje za svoj kulturni in gospodarski na-
 predek in za svoje svobodno in urejeno po-
 litično življenje.

Takih želja in pozdravov in zahtev sem
 dobil, kar je tudi naravno, največ iz Hrvat-
 ske, Slavonije, Dalmacije, Bosne, Vojvodine,
 Slovenije in Črne gore, potem pa tudi iz juž-
 ne in severne Srbije.

V vseh teh željah in pozdravih pa se na-
 glaša vedno ena in ista korajža in najodloč-
 nejša volja, da se sloga kmečko-demokratske
 zveze, in kar je še važnejše: da se sloga in
 duševno edinstvo Hrvatov, Srbov in Sloven-
 cev v vseh prečanskih krajih obdrži, učvrsti
 in razširi.

Posameznosti v poročilih narodnih za-
 stopnikov zlasti iz Dalmacije, iz banjeloškega
 okrožja, iz Like, Banata, iz Sarajeva in Prek-
 murja so tako važne in tako odločilne za živ-
 ljenje našega naroda, da je na prvi pogled
 jasno, da se začnjenja

nova doba

v političnem življenju Hrvatov in če Bog dá,
 ž njimi duševno ujedinjenih naših Srbov in
 Slovencev.

Vse to bo treba urediti, pregledati, pre-
 tresati in oceniti na prvi skupni seji kluba
 kmečke demokracije v Zagrebu in potem sto-
 riti sklepe, ki bodo popolnoma v skladu z
 voljo naroda.

Če mi bo dopuščalo zdravje, bom še pred
 to sejo razložil glavne in pravne posledice
 strašnega zločina od 20. junija.

Politika, ki je te zločine rodila in zakri-
 vala, se bo, kakor kaže, nadaljevala s še večjo
 zaslepljenostjo, in če bodo imeli dovolj moči,
 s še večjo brezbrzičnostjo.

To je še en razlog več, da pride s strani
 nas Hrvatov, Srbov in Slovencev, ki stojimo
 že danes skupaj, čim prej do take akcije, ki
 bo onemogočila vsako uzurpacijo (nasilno po-
 lastitev) narodne suverenosti in vsak sistem
 namernega in zločinskega uničevanja našega
 gospodarstva in naše kulture. — Stjepan
 Radić.

Iz tega Radićevega članka vidimo, kako
 presoja Radić položaj mirno, trezno in hlad-
 no. On ne daje izjav tja v en dan, ampak naj-
 prej poizve in posluša, kaj hoče narod, in
 šele potem govori. Zato pa bodo tudi Radiće-
 ve odločitve brez dvoma silno dalekosežne, a
 nepremišljene ne bodo, ker vemo, da bo za-
 hteval to, kar je volja naroda.

Klerikalci groze!

V nedeljo dne 8. julija je objavil »Slovenec«
 sledeči poziv svojim somišljenikom:

»Zločin, ki ga je izvršilo »Jutro« z ne-
 sramnim in hudobnim napadom na načelnika
 naše stranke, ne sme ostati nekaznovan. Div-
 jega obrekovanja naših poslancev v »Kmet-
 skem listu« in »Domovinu« mora biti konec.
 Ne dovolimo, da bi nekaj izrodov sramotilo
 ves naš slovenski narod pred svetom! Ne
 oznanjamo krvavega boja, kot so to oznanjali
 in izvrševali centralistični nasilniki v dobi
 Pribečevičeve moči, ampak tih boj zavednega
 slovenskega ljudstva, ki mora v interesu svo-
 jega obstanka vreči iz svoje srede izdajalce.
 Somišljeniki! Oglejte si natanko vsakega na-
 ročnika »Jutra« in drugih gori označenih li-
 stov. Glejte in premislite, da nikjer ne redite
 gada na svojih prsih. Z jekleno odločnostjo v
 ta tihi, a vztrajni boj, da občutijo vsi, ki sra-
 mote naš slovenski narod in njegovega vodi-
 telja, ter vsi, ki to brezvestno gonjo podpi-
 rajo, posledice svoje hudobije v polni meri na
 vseh plateh. To velja vsem našim somišlje-
 nikom od stolnega mesta do zadnje vasi.«

V člančiču »Modrost Kmetijskega lista«, v
 katerem se »Slovenec« še prav posebno obre-
 gne ob nas, pa pravi:

»Če oblast ne napravi divjemu hujskanju
 konec, ga bo napravilo ljudstvo samo! Naši
 somišljeniki naj dobro pogledajo, kje v teh
 težkih dneh vsiljujejo »Jutro«, »Kmetijski list«
 in »Domovino«. Teh divjaških izbruhov ne
 bomo prenašali. Čas obračuna pride.«

Odkrito povedano: Nas te klerikalne grož-
 nje puščajo popolnoma mirne in hladne. Te
 grožnje so že tako stare, da res ni vredno, da
 bi se zanje zmenili.

Stara pesem je namreč, da klerikalci na-
 šim somišljenikom nagajajo, kjerkoli morejo,
 zlasti na deželi. Zato pa nas in naših somiš-
 ljenikov še ni konec in nas tudi ne bo!

Zelo stara pesem je tudi tista o prega-
 njanju našega lista. Saj ne mine nedelja, da
 ga ne bi s te ali one prižnice preklinjali. Kar
 naj ga še naprej! Nas to ne bo oviralo, da ne

bi pisali tega, kar drži. Že mogoče, da kleri-
 kalcem marsikaj ni prav, kar povemo ljudem,
 toda nas to ne boli. Zakaj ne bi smeli ljudje
 vedeti, kaj uganjajo klerikalci?

Zato rečemo svojim pristašem in somiš-
 ljenikom:

Ne bojte se klerikalnih groženj! To so
 prazne besede!

Kdor živi po zakonu, temu nobena ob-
 last ne more blizu!

Ni ga pa zakona, ki bi nam prepovedal
 pisati resnico, tudi če se čutijo prizadete kle-
 rikaleci.

Kakor izgleda, imajo klerikalci sploh to
 navado, da so silno hudi, če kdo pove javno
 in na glas, kaj so oni naredili! Oni bi menda
 silno radi videli, da bi lahko počeli, kar se
 jim ljubi, mi pa naj bi molčali! Tega pa mi
 ne bomo storili. Naj klerikalna gospoda dela,
 kar je prav, in naj se obnaša, kakor je prav,
 pa bomo morali molčati tudi mi. Dokler pa
 delajo, kar po našem prepričanju ni prav,
 ne bomo molčali!

Svojim somišljenikom pa pravimo: Ši-
 rite naš list in agitirajte zanj,
 kolikor morete!

Puniša Račić predstavnik kleri-
kalne avtonomije.

Kakor stara devica, tako sramežljivo in
 okrog stave govori klerikalno časopisje te
 dni o svoji nekdanj napucani »avtonomiji«, ka-
 tere zadnje ostanke so prodali z blejskim pak-
 tom krvavi vladi Vukičevića. Na tej njihovi
 »avtonomiji« in za časa te vlade Korošec-
 Vukičević je zrastle do neba korupcija, nasilje,
 krvoprelitje, umori poslancev itd. In iz te
 »avtonomije« je izšel svetnik klerikalcev in
 radikalov, morilec in vesešrbski hajduk Pu-
 niša Račić. Kako je branil ta morilec
 in zaveznik SLS klerikalno »avtonomijo«, se
 vidi iz njegovih besedi, ki jih je zaklical
 tik pred zverinskim umorom: »Interesi Srb-
 stva (cincarskih razbojnikov) niso bili še
 nikdar tako v nevarnosti.« V njegovi osebi
 ima klerikalna »avtonomija« pravega tolma-
 ča in vrednega zastopnika.

Ali slišite, g. Falež?

Hotinja vas. V »Kmetiskem listu« je ob-
 javil tov. poslanec Pucelj mojo izjavo o be-
 sedah, ki naj jih je izrekel poslanec Št. Falež
 pred posestnikom Škodičem in še nekaterimi
 drugimi in ki so predmet razgovorov v bliž-

nji in daljnji okolici. Gospod Štefan Falež — še malo časa in potem nikoli več poslanec narodne skupščine — pa je namesto, da bi zadevo obravnaval, kakor to delajo možje, napisal pod zaščito imunitete kopico laži, psov in obrekovanj v »Slovenskem Gospodarju«, temu listu laži in gnusobe. Z vsem tem pa ne prikrito priznava, da je res nekaj govoril, ker pravi, da je to deloma zlagano in deloma zavito. Pozivam Vas, g. Falež, da točno označite, kaj je zlagano in kaj je zavito. S psovami in lažmi se ničesar ne dokaže. Vprašam Vas, ali so škodič in drugi, ki so tudi dali podpisane izjave o Vaših besedah, tudi mater tepli? Samo pridno podpirajte okrvavljeni režim in prosite Boga, da ne bo prehitro razpuščena narodna skupščina, v kateri smejo zločinci nemoteno ubijati boritelje za svobodo in enakopravnost prečanov in tudi slovenskega kmeta, ker se utegne sicer zgoditi, da bo Vaša imuniteta poprej ugasnila, kakor pa zastarela tožba za uvrsto po tiskovnem zakonu.

F. P.

Izjava.

Podpisana izjavljam na dopis poslanca Faleža v »Slov. Gospodarju«, da moj sin Filip Primec ni nikdar udaril mene kot mater po ustih, da bi se mi vlila kri, kakor se tudi ni stavil na svojega očeta, dalje ni res, da bi mi bil ukradel denar za nabavo kroja, pač pa je res, da doma pridno dela in pomaga pri gospodarstvu.

Hotinja vas, dne 6. julija 1928.

Martina Primec.

In izrekel je obsodbo.

Kdo? Oblastni odbor ljubljanski. Nad kom? Nad »Jutrom«, ker ne verjame in noče zapisati in naslikati, da je dr. Korošec največji Slovenec. In razžaljen je ponos vesolnega klerikalizma? Zakaj? Zato, ker se je zapisalo, da se je takrat, ko je bil dr. Korošec notranji minister in vrhovni poglavar žandarmerije in policije Jugoslavije, streljalo na študente v Beogradu, da se je takrat prelivala kri poslancev v Narodni skupščini, da sta bila takrat v Narodni skupščini usmrčena Pavle Radić in dr. Gjuro Basariček in ranjeni Štefan Radić, dr. Penar in kmet Grandja od morilec, člana njihove zavezniške stranke, ker se je takrat streljalo po zagrebških ulicah na nedolžne ljudi in so bili trije mrtvi in več ranjenih, ker je bil takrat ubit hrvaški kmet, ki je klical »živel hrvaški sabor«, »doli krvava vlada«.

Da se je vse to v resnici dogodilo, to ne vznemirja, ali da se to tudi javno zapiše, to je škandal, ki nečuveno žali in sramoti voditelja in zakonitega predstavnika slovenskega naroda. Zato je Oblastni odbor, da izrazi svoje ogorčenje in najodločnejšo obsodbo, izdal »Obsodbo«, ki je objavljena v »Slovenec«.

Kdo pa je tisti, ki je to »obsodbo« izdal? To so tisti gospodje, ki glasom oblastnega proračuna prejema iz oblastne kase in naših skupnih davkov 290.000 Din kot odškodnino skupščinskemu predsedniku in oblastnim odbornikom.

Hec za stare habe.

V »Slovenec« poziva tajništvo SLS svoje somišljenike, da mu prijavijo vse one, ki obsojajo krvavo klerikalno politiko. Poziv pravi: »Obveščeni smo, da se hujskanje, ki ga je začelo centralistično slovensko časopisje — od »Jutra« do »Kmetkega lista«, nadaljuje po plačanih agitatorjih, zlasti po železniških vagonih, po nekaterih gostilnah in trgovinah. Nekatere trafike menda celo vsiljujejo »Jutro« pred »Slovenec«. Prosimo naše somišljenike, naj nam sporoče take slučaje s kolikor mogoče točnimi in zanesljivimi podatki.«

Za počt. Ali misli krvava SLS, da bo ona nam komandirala kako smemo misliti. Ako so vzeli v zakup vso pamet svojih zaslepljenih

volilcev, potem si naj nikar ne domišljujejo, da jim bodo to dovolili naši bistri in odločni kmetje. Na te klerikalne otročarije in babje čenče jim odgovarja zavedno kmetško ljudstvo s tem, da dobiva »Kmetški list« vsak dan lepo število novih naročnikov. Poziv tajništva SLS pa naj rodi to, da bo v teh dnevih vsak pridobil še enega naročnika na naš »Kmetški list«. Naročnina do konca leta stane 15 Din. To bo najlepši odgovor. Gornji poziv pa je tudi dokaz, da slovensko ljudstvo pravilno sodi o klerikalni politiki in ker jo vse obsoja, se hočejo rešiti z grožnjami, katere niti vrn ne preplasi.

Vse beži od njih. Zagrebški »Jutarnji list« poroča iz Županje v Slavoniji sledečo značilno vest: Sloveni, ki so nastanjeni v Slavoniji, se odrekajo Korošca in če bi sedaj ne želi žita, bi odšla deputacija v Beograd in mu povedala, da to ni lepo, kar dela kot Slovenec.

Politična pokvarjenost klerikalcev. Znameniti nemški časnikar Herman Wendel je napisal v dunajskem socialističnem časopisu »Arbeiter Zeitung« značilen članek o sedanji krizi v Jugoslaviji in pravi med drugim: »Naravnost politična perversnost (pokvarjenost) je, kar delajo slovenski klerikalci, kateri se bi morali po svoji prirodi držati prečanske fronte, a so se samo radi enega ministrskega stolčka prilepili k vladi, čeprav se je nad njo razbila palica.« Cel svet jih pozna.

D O P I S I

Nova vas. Suša, ki je zadnje dni nastopila, nam bo uničila še ono, kar je slana pustila in pridelek v senu bo tako pičel, kot ni bil že dolgo vrsto let, tako da je uspešen razvoj naše živinoreje ogrožen. Pri nas bomo v kratkem pokrili cerkveno streho in naš stavbni odbor zbira ravnokar prispevke za to delo. Ta stavbni odbor pa je precej nepreviden, ker pobira doklado na davke v višjem znesku kakor je bilo za kritje stroškov od občinskega odbora dovoljeno, kljub temu, da se je vse delo oddalo za celih 6000 Din pod proračun. Radi tega postopanja stavbnega odbora so ljudje precej razkačeni in nekateri nočejo prispevkov plačati. Opozarjamo vse stavbne odbornike, da bomo pri kolavdaciji zahtevali točen obračun, zato naj posestniki, ki so v stavbnem odboru, pazijo, kaj se dela. — Na Sv. rešnjega telesa dan je bila pri nas kot običajno procesija. Toda primerilo se ni še nobenkrat kot letos, da bi župniku med procesijo padla na tla posvečena hostija. Kaj je temu vzrok ne vemo, ljudje se nad neprevidnostjo zgražajo. — Na oblastni odbor pošilja tudi neki sovražnik veselja ovadbe radi plesa. Če so ovadbe upravičene ali ne, bomo šele videli. Ovaduh sicer ni tako visoko nad ostalimi zemljani, ker ima prav rad veselje, katerega zaenkrat še nemoteno uživa, pazi naj pa, da ne bomo prišli v javnost z raznimi stvarmi, ki mu kasneje ne bi bile po volji, ker tudi mi bomo pričeli pisati ovadbe, pa bo nekega po teh ovadbah precej glava bolela. Toliko v vednost. Drugič zopet kaj. — Trojičan.

NOVICE.

Dr. Korošcevi veliki župani razpuščajo hrvaške občinske odbore, in sicer samo radi tega, ker se niso hoteli udeležiti Vidovdanske proslave 28. junija. Nobena hrvaška občina ni hotela sodelovati radi zverinskih umorov njihovih poslancev pri Vidovdanskih svečanostih in radi tega je bil razpuščen občinski odbor v Splitu in Dubrovniku. Notranji minister je klerikalec dr. Korošec, a Hrvati pravijo, da smo Slovenci — svinje. Lepo nas zastopa dr. Korošec.

Koliko plača Slovenija neposrednih davkov. V l. 1927 je plačala Slovenija 227.825.000 dinarjev neposrednih davkov in 8.000.000 več kakor v l. 1926. To je blagoslov blejskega pakta in kleroradikalne vlade.

Smrt. Na Brdu pri Lukovici je umrl v torek 3. julija obče spoštovani in ugledni notar g. Janko Rahne.

Sokol v Ljutomeru proslavi dne 12. avgusta svojo petindvajsetletnico. Z dograditvijo lastnega doma je društvo posvedočilo svojo življensko silo in voljo kot eno najstarejših društev na bivšem Štajerskem. Dne 15. avgusta poteka četrto stoletje, odkar so nekateri sedaj večinoma že pokojni narodnjaki na vrtu Kukovčeve restavracije sklicali ustanovni občni zbor za »Sokola« v Ljutomeru. Takrat posejano seme je vzklilo in se tekom dolge in tudi viharne dobe razrastlo v mogočno drevo, v katerem se senči poleg starejših članov udi veliko nadebudne sokolske mladine. Opozarjamo bratska društva na prireditve agilnega ljutomerskega Sokola, ki obeta biti zopet v enakem dobrem stilu vseh prejšnjih Železniške zveze so ugodne, tudi polovična vožnja je že dovoljena za bratska društva. Zdravo!

Zagoneten umor v Iški vasi. V Iški vasi pri Japljevih je bil oče več let v sporu s svojo ženo in otroci. Tudi tožarili so se že. Na praznik Sv. Petra in Pavla pa so našli starega Žagarja, tako se družina piše, mrtvega na podstrešju. Imel je na prsih globoko rano, prizadejano s koso. Pri preiskavi so orožniki ugotovili zločin. Poleg mrtvega Žagarja so našli prazno denarnico, a v hiši okrvavljen 100 dinarski bankovec. Ker so ljudje osumili njegovo ženo umora, so jo tudi orožniki takoj aretirali in odvedli v zapore okrajnega sodišča.

Vlomilec na delu. Prejšnji teden se je pojavila okrog Krke pri Stični vlomilska tolpa in poskušala na večjih krajih svoj zloben posel. Najprej so vlomili v gostilno pri Migovcu na Gmajni; od tu prepojeni so vlomili v gostilno pri Žingerju na Vidmu in Borštniku in v Malem Gabru pri Mariji Jerajevi. Sicer so vlomilec odnesli pete, toda orožništvo jih pridno zasleduje in je upati, da ne uidejo roki pravice.

Radi naročja drv ubil brata. Pred okrajnim sodiščem v Sarajevu je bil te dni obsojen musliman Meho Hodžić na 8 let ječe, ker je ubil svojega brata radi butare drv.

Samomor v ognju. Posestnik in delavec iz Guštanja Janez Kreiger, je v sredo, dne 4. t. m. prišel nekako tožen na svoj dom. Odšel je na senišče in ga zažgal v samomorilnem namenu. Ko so okoličani zagledali ogenj, so prihiteli gasiti. Iz pogorišča so potegnili popolnoma sežganega Kreigerja. Nesrečnik je zapustil pismo, v katerem sporoča, da je šel prostovoljno v smrt radi obupa.

Šolske počitnice v mariborski oblasti. V selskih občinah mariborske oblasti, izvemši Prekmurje, trajajo velike počitnice v mesecih avgust in september. Novo šolsko leto se bo v teh občinah pričelo prvi ponedeljek meseca oktobra.

Melioracije v Južnem Banatu. Že leta 1910 so izdelali načrte za osuševanje močvirja pri Pančevu. Stroški bi znašali 260 milijonov dinarjev. V to svrhu se je ustanovila posebna vodna zadruga, ki namerava najeti posojilo proti tridesetletni amortizaciji. Delo bo trajalo dve leti, nakar bodo imeli 36.770 ha novih najboljših zemljišč v vrednosti 530 milijonov dinarjev. 5861 ha bodo uporabili v regulacijske svrhe Dunava. Predvsem bodo začeli graditi jez proti povodnji, ki jo povzroča Dunav.

Smrtna nesreča z bombo. V bližini Bitolja je našel neki pastir 5 bomb, ki so ležale še od vojne dobe na pašniku. Pastir se je pričel z bombami igrati. Pri tem je ena bomba eksplodirala in pastirja na kosce raztrgala.

General Protogerov ubit. Preteklo soboto ponoči je bil sredi Sofije v Bolgariji ubit znani predsednik makedonskih organizacij, ki so vršile vpade v našo državo in izvrševale atentate, general Protogerov. Usoda voditeljev makedonstvujočih je vseh ista. Pred leti je bil ustreljen od lastnih ljudi prvi predsednik Todor Aleksandrov, sedaj so ustrelili Protogerova, ne da bi zločince mogli najti.

Čudna smrt. Tretji največji bogataš na svetu, belgijski bankir Löwenstein se je vračal pretekli teden z aeroplanom iz Londona. Ko je bil kakih 1300 m visoko nad morjem, je mož padel iz dosedaj še nepojasnjenih vzrokov v morje in utonil.

Velika vročina. Po celi Evropi je zavladala velika vročina, ki preti uničiti letino, ali ji bo gotovo močno škodovala. Tudi v Sloveniji je vročina napravila že mnogo škode.

Strašen vihar na Poljskem. Pretekli teden je divjal skoro nad celo Poljsko strahovit vihar, ki je povzročil ogromno škodo. Porušenihi je mnogo hiš in naprav ter ranjenih in ubitih več otrok.

Nova železniška oblika. Skupina nemških izumiteljev je predložila berlinskemu magistratu ponudbo za zgraditev posebne vrste železnice med Berlinom in Potsdamom, ki bo zamogla prevoziti trideset kilometrov dolgo progo v petih minutah. To novo prometno sredstvo obstoji iz voza v obliki kaplje, ki ga bosta gonila propeler in zrakoplovni motor in ki bo visel precej nizko nad zemljo na tračnicah. Razen zgornjih koles ima voz tudi spodaj pripravo, s katero bodo vlak ustavljali na kolodvorih in zavirali. Z modelom, ki so ga izdelali, so dosegli najboljše uspehe. Proga bi veljala 20 milijonov mark. V to svrhu nameravajo najeti inozemsko posojilo.

Atentat v Moskvi. Pretekli teden je bil izvršen strašen atentat na palačo boljševiške policije v Moskvi. Neznani storilci so položili v palačo peklodski stroj, ki je ponoči v petek 6. t. m. eksplodiral in porušil skoro celo palačo. Mnogo je mrtvih in ranjenih.

Bukova in hrastova drva

ponudite z navedbo cene družbi »Iliria«, Ljubljana, Vilharjeva cesta.

Čuden slučaj. Neki parnik pomorske družbe White-Star-Line je na svoji zadnji vožnji zavozil v 18 m dolgega kita in se moral vsled tega ustaviti. Sprednji konec ladje se je globoko zaril v telo ogromne morske živali ter mogel še le potem nadaljevati vožnjo, ko so z največjo muko odstranili kita z ladje. Žival je bila seveda takoj mrtva.

»Gruda.« Zadnje dni smo odposlali položnice onim, ki še niso poravnali naročnine za leto 1928. Prosimo vse prizadete, da nam potem poslanih položnic naročnino poravnajo.

Velika žetev pšenice v Kanadi. Letošnja žetev pšenice v Kanadi pomenja pravi rekord. Posejano je bilo 24 milijonov akrov, skoro za 2 milijona akra več nego kdaj prej.

Pozor, prašičereje! V založbi »Kmetijske tiskovne zadruga« v Ljubljani, Kolodvorska ulica 7, je na razpolago še nekoliko izvodov strokovne knjige: »Naša prašičja reja«, ki jo je spisal priznani strokovnjak č. g. župnik Anton Oblak. — Ako hočete imeti pri svoji prašičji reji uspeh, naročite si to poučno knjigo, dokler je še kaj zaloge.

Kmetijska Matica. Ponovno prosimo vse gg. poverjenike, da nam vrnejo nabiralne pole, ker je rok za nabiranje naročnikov že pred mesecem potekel. Opozarjamo, da je lansko leto ostalo mnogo ljudi brez knjig, ker so mislili, da si jih lahko naročijo še po Novem letu, pa čeprav smo tiskali mnogo več knjig, kakor je bilo število naročnikov ob času, ko se je zaključilo redno nabiranje. Opozarjamo na izborni strokovni knjigo, ki izide v letošnji »Kmetijski Matici«, obravnavajočo »zelenjadarstvo«, katera bo dobrodošla vsakomur, ki se peča z vrtnarstvom, posebno pa našim kmečkim gospodinjam. — Zato na delo za »Kmetijsko Matico«! — Vsa potrebna pojasnila daje »Kmetijska Matica« v Ljubljani, Kolodvorska ulica 7.

Strašna katastrofa na morju. V bližini luke Santiago, v južnoameriški republiki Chile, je prevozni parnik s 300 potniki in 80 mož posadke priletel na skalo in se razbil. Ker je bilo morje silno razburkano, se ni mogel nihče rešiti. Ko je kapetan ladje videl strašno nesrečo, se je ustrelil.

Pogoji za sprejem učencev v oblastno dvoletno vinarsko in sadjarsko šolo v Mariboru. Novo kot 57. šolsko leto 1928/29 začenja sredi septembra. Šolanje traja dve leti. Šola je v zvezi internat za gojence. Zavod ima namen, da izobrazuje kmečke sinove, ki ostanejo po končani kmetijski šoli doma na kmetijskem gospodarstvu. Kolkovane, lastnoročno, na celo polo pisane prošnje (kolek 25 Din) za sprejem je poslati ravnateljstvu oblastne dvoletne vinarske in sadjarske šole v Mariboru do 1. avgusta t. l. Prošnji se morajo priložiti: 1. krstni list; 2. domovnica; 3. odpuščanje, odnosno zadnje šolsko spričevalo; 4. spričevalo o navedenosti pri onih prošilcih, ki ne vstopijo v zavod neposredno iz kake druge šole; 5. izjava staršev, odnosno varuha, s katero se zavežejo plačevati stroške šolanja; 6. obvezna izjava staršev ali varuha, ki reflektirajo na kako podporo iz javnih sredstev, da bo njih sin ali varovanec ostal pozneje na domači kmetiji, v nasprotnem slučaju pa povrnejo zavodu sprejete zneske podpore iz javnih sredstev, prav tako, ako učenec samovoljno predčasno ostavi zavod; študent, ki nepovoljno napreduje, izgubi štendijo. Za sprejem je potrebna starost najmanj 16 let ter najmanj z dobrim uspehom dovršena osnovna šola. Sprejme se tudi nekaj eksternistov (izven zavoda stanujočih učencev). O sprejemu v šolo odloča tudi uspeh sprejemnega izpita iz slovenščine (ali srbohrvaščine) in računstva, katerega so oproščeni samo absolventi vsaj dveh razredov meščanske ali kake srednje šole. Ob vstopu v zavod mladeniče preišče zdravnik zavoda; ako njih zdravstveno stanje ni dovoljno, se odklonijo. Oskrbnina za mladeniče iz mariborske oblasti znaša do preklica 150 Din. Plačuje se vnaprej. Izključenim in samovoljno izstopivšim učencem se vnaprej plačana oskrbnina ne vrne. Pridnim sinovom ubožnih posestnikov se po možnosti dovolijo popolnoma ali do polovice prosti mesta v internatu. V tem slučaju je treba podpreti prošnjo z uradno (od občinskega in davčnega urada) potrjenim izpričevalom ubožnosti ali izkazom premoženja z navedbo družinskih in gospodarskih razmer, predpisanih davkov itd. Podrobnejša pojasnila daje ravnateljstvo oblastne dvoletne vinarske in sadjarske šole v Mariboru. Prošnje za sprejem se rešujejo pisмено. — Ravnatelj: Andrej Zmazec.

Listnica uredništva. Dopise smo morali radi pomanjkanja prostora izpustiti in jih bomo priobčili v prihodnji številki.

Fabiani & Jurjovec

Ljubljana, Stritarjeva ul. 5

Velika zaloga

SUKNENEGA BLAGA

za moške in ženske obleke. — Lepa izbira svilenih rut in šerp. — Krojači in šivilje, pišite po vzorci!

KUPUJEMO

zlatu, srebru, platinu in platini

čame: 1 srebrno krono Din 3-60
2 srebrni kroni Din 7-20
5 srebrnih kron Din 15-00

prevzamemo tudi vse druge kovine in plačamo najbolje.

TOVARNA ZA LOČENJE DRAGIH KOVIN

Sp. Šiška, Sv. Jerneja cesta št. 8.

PROMETNI ZAVOD

ZA PREMOG D. D.

LJUBLJANA

prodaja po najugodnejših cenah in samo na debelo:

Premog, domači in inozemski za domačo kurjavo in industrijske svrhe.

Kovaški premog vseh vrst.

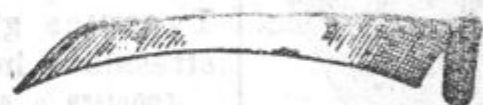
Koks, livarniški, plavžarski in plinski.

Briketi.

Prometni zavod za premog d. d. v Ljubljani

Miklošičeva cesta 15/1.

K
O
S
E



Ia KRANJSKE OBLIKE
turške, pekleniske in 'Vulkan'
z (garancijo) ter prvovrstne
brusne kamne — ima v zalogi

Osrednja gospodarska zadruga

„EKONOM“

Ljubljana, Kolodvorska ul. 7

Prometna banka d. d.

Ljubljana

Stritarjeva ulica št. 2

(vogel Pred Škofijsko 1, nasproti magistratu)

Telefon št. 2149, 2968

Pošt. ček. rač. 13.853

Žiro-račun

pri Narodni banki

Nakup in prodaja valut in deviz. Sprejemanje vlog na tekoči račun in hranilne knjižice, vnovčevanje čekov in menic. Izdaja uverenj, garancijskih in kreditnih pisem, podeljevanje kreditov in izvrševanje vseh bančnih poslov po najkulantnejših pogojih.

LJUBLJANSKA KREDITNA BANKA

USTANOVLJENA 1900

Delniška glavica:

Din 50.000.000.—

Skupne rezerve cca:

Din 10.000.000.—

Centrala: Ljubljana, Dunajska cesta

Podružnice:

Brežice, Celje, Crnomelj, Kranj, Maribor, Metković, Novi Sad, Novomesto, Ptuj, Rakek, Sarajevo, Slovenjgradec, Split, Šibenik, Gorica, Trst,

Se priporoča za vse bančne posle.

USTANOVLJENA 1900

Brzjavni naslov:

Banka Ljubljana.

Telefon števil.: 2861,

2413, 2502, 2503.

Prva Belokranjska parna opekarna
ZURC, Gradac-Krupa-Semič

nudi vsako množino

la strojno zidne opeke

franko vsaka postaja, konkurenčne cene. Glasom mnenja keramičnega inštituta opeka vzdrži 800° vročine — nadomestek šamota, po dosedanji izkušnji izvrstna opeka za topilne peči, pekarije itd. Radi bližine konvenira nakup z ozirom na nizke žel. tovarnine. — Krajevni zastopniki se sprejmejo.



„Levoručni“
„Flachstep“ Cylinder

Znano je, da so najpreciznije izdelani samo šivalni stroji znamke: „Gritzner“ in „Adler“ za dom, obrt in industrijo. Ugodni plačilni pogoji. Večletna garancija.

le pri **Josip Petelinc, Ljubljana**

blizu Prešernovega spomenika za vodo.



„ILOVAC“

Tvornica glinastih strešnikov in opeke

FROHLICH & RICHLE

Karlovac.

Dnevna produkcija 100.000 komadov strešnikov in opeke. Proizvajanje vseh vrst opeke in strešnikov ter vseh glinastih predmetov. — Posebno se priporočajo falceovani in dvakrat falceovani strešniki v dovršeni obliki ter po zelo ugodnih cenah. Dobavijo se franko na vsako postajo. — Glavno zastopstvo za Slovenijo:

„Ekonom“, Ljubljana, Kolodvorska 7



Le „Weck“-ove čaše in aparati za vkuhanje zadovolje vsako gospodinjstvo.

Glavna zaloge „Weck“ pri tvrdki Fructus, Ljubljana, Krekon trg 10/1. Zahtevajte cenik!

Tvrdka ZALTA & ŽILIČ

trgovina z železnino, Ljubljana, Dunajska 11

Cenjenemu občinstvu si usojam vljudno naznaniti, da sem z dnem 26. junija 1928 prevzel zgoraj imenovano trgovino kot edini lastnik, katero bom vodil do 31. decembra 1928 pod zgoraj označenim dosedanjim naslovom in dalje nato pod imenom Bogdan Žilič, trgovec z železnino, Ljubljana, Dunajska cesta 11.

Moj dosedanji družabnik g. Josip Zalta je z dnem 26. junija 1928 izstopil kot solastnik.

Zahvaljujem se cenjenemu občinstvu in odjemalcem za dosedanje izkazano mi naklonjenost in zaupanje ter prosim, da mi isto ohranite še v nadalje.

BOGDAN ŽILIČ, trgovec z železnino
LJUBLJANA, Dunajska cesta 11

Vsak kupec dobi

pri nakupu enega para moških ali ženskih čevljev 2 para gumi-pet, pri nakupu od dveh parov pa še en par vezalk in eno škatljo kreme ZASTONJ.

Velja za čas od 30. junija pa do 15. julija t. l.

Razen tega pa še znižamo ceno nekaterim desortiranim preostalim spomladanskim vrstam čevljev in sicer:

Moški šimi boks polčevlji Din 100.—
Moški šimi boks visoki Din 120.—

Elegantni spomladanski v raznih linijah barvah:

ženski polčevlji na špango z leseno peto Din 130.—
ženski polčevlji ameriške oblike Din 90.—
ženski špangerji črni ali rjavi Din 80.—
Platneni sivi in beli, elegantni, garantirano dobro blago Din 65.—
Fantovski šimi Din 100.—
Dekliški šimi boks, črni Din 40.—
rjavi Din 50.—
lakasti Din 60.—

O kvaliteti naše robe Vam ni treba govoriti!

VELIK PROMET je najboljši DOKAZ!

Sandale razne vrste preostalih velikosti Din 40.—

Detajlna prodaja tov. **CARL POLLAK d. d.**

Ljubljana, Dunajska cesta števil. 23 (na dvorišču).

KMETSKE HRANILNI IN POSOJILNI DOM

Račun poštna hranilnica št. 14257

reg. zadr. z neomej. zav.

Brzjavke „Kmetijski dom“. Telefon št. 2847

v Ljubljani, Tavčarjeva (Sodna) ulica št. 1, pritličje

Daje:

Posojila na knjižbo, proti poročilu ter sestavi premičnin in vrednostnih papirjev ter dovoljuje kredite v tekočem računu pod najugodnejšimi pogoji.

Pooblaščen prodajalec srečk državne razredne loterije.

Obreštuje

vloge na knjižice

6%

brez od-povedi

čistih

Večje stalne vloge in vloge v tekočem računu po dogovoru.

Preskrbuje: Kavcije, inkase, srečke in vrednostne papirje ter čeke in nakaznice (nakazila) na druga mesta.

Uradne ure:

Vsak delavnik od 8.—12.1/2 in od 3.—4.1/2.

Podružnica v KAMNIKU na Glavnem trgu.